

ΝΑΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,
ΜΕΤΟΧΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΤΟΥ ΣΙΝΑ ΜΟΝΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Εἰς μνήμην τῆς μητρός μου Μαρίας Μαυρίκη

Ὀλίγον ἔξω πρὸς νότον τῆς πόλεως Ζακύνθου καὶ εἰς θέσιν Μαλ-
λιαρῆ ἄλλοτε καὶ τώρα Κῆπος ἐγείρεται ναὸς καὶ μονὴ τιμώμενα ἐπ'
ὄνόματι τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης τοῦ Σινᾶ, ἢ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τὸν
ναὸν τοῦτον ἴδρυσεν τὸ 1664, ὀλίγους χρόνους πρὸ τῆς πτώσεως τῆς
πατρίδος του Κρήτης, ὁ ἐκεῖθεν Γρηγόριος Σαβόγιας, υἱὸς τοῦ ποτὲ
Θεοδώρου.

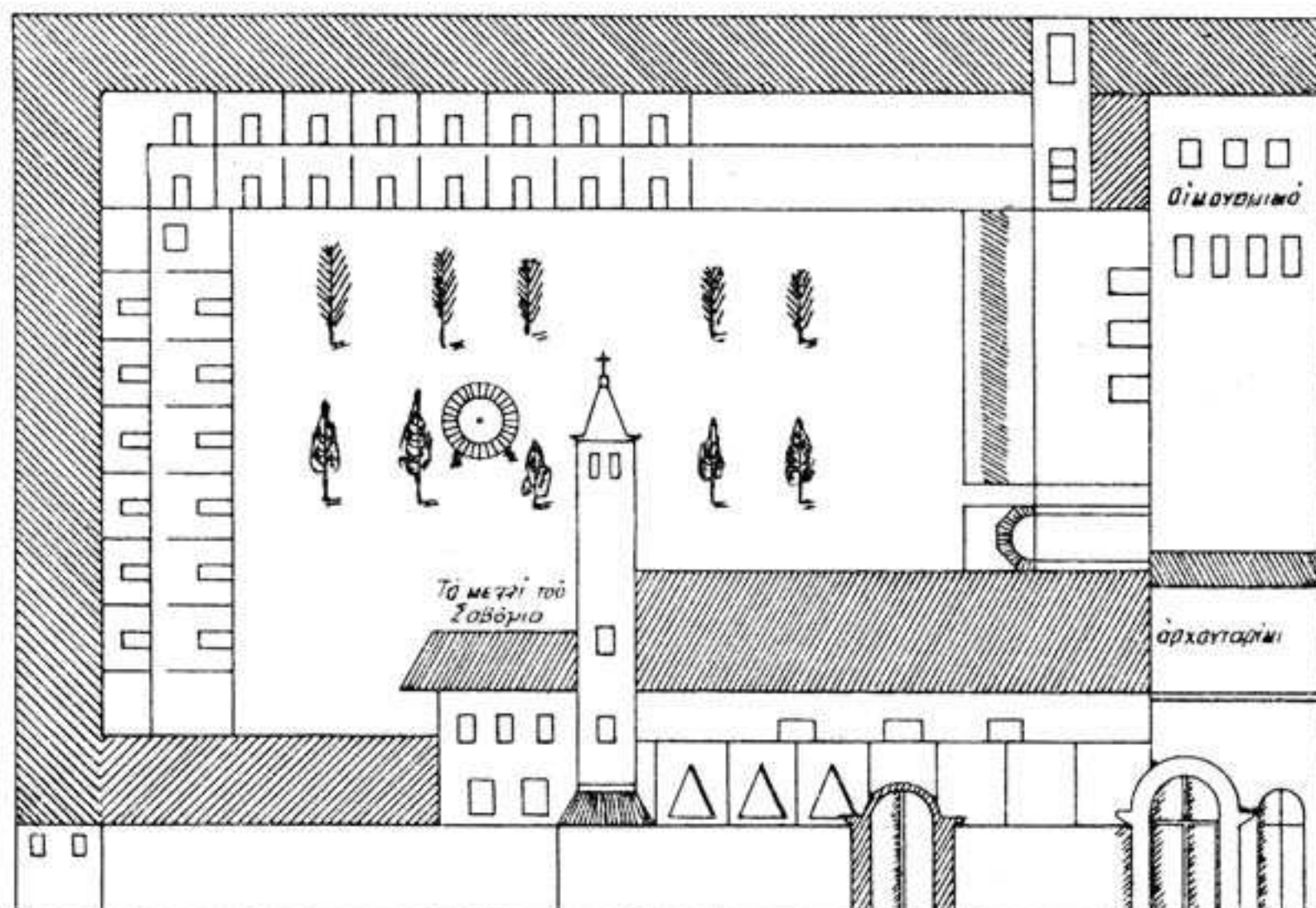
Περὶ τούτου, ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ ναοῦ
του, ὡς μετοχίου τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ Ὄρους Σι-
νᾶ, περὶ τῶν ὁποίων κατωτέρω, γνωρίζομεν μόνον ἐξ ἐπισήμων ἐγγρά-
φων εἰλημμένων ἐκ τοῦ καταστραφέντος Ἀρχειοφυλακείου Ζακύνθου,
ὅτι ἡ σύζυγός του ἐκαλεῖτο Ἀναστασία, θυγάτηρ τοῦ ἐκ Κρήτης Ἀν-
δρέου Μακρῆ, τῆς ὁποίας ἡ διαθήκη συνετάχθη τὴν 8 νοεμβρίου
1678, ὅτι ἡ θυγάτηρ του Μαρικοῦλα εἶχε σύζυγον τὸν ἐπίσης ἐκ Κρή-
της Ἀντώνιον Ρούσμελην καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Σαβόγιας, προτιθέμενος ν'
ἀναχωρήσῃ εἰς Βενετίαν, συνέταξε τὴν 28 ὀκτωβρίου 1678 παρὰ τῶ
συμβολαιογράφῳ Ν. Λισγαρᾶ τὴν διαθήκην του.

Ἡ ἀφιέρωσις ἢ προσήλωσις τοῦ ναοῦ εἰς τὴν Μονὴν Σινᾶ ἐγένετο
διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1669 [Πρακτικὰ
συμβ)γράφου Β. Μποσινιόρ, Βιβλ. 101, σ. 76] «...διὰ τὰ ἐξουσιάζ-
εται εἰς περισσότερεν ἀξίαν ἀπὸ τοὺς πατέρας, ὁποῦ εἰς τὸ παρὸν ἠϋ-
ρίσκονται ἀπᾶ, φερμένοι ἀπὸ τὸ μετόχι τῆς ἄνωθεν ἁγίας Αἰκατερίνης,
ὁποῦ εἴχαμε εἰς τὸ Κάστρο τῆς Κρήτης καὶ τὸ ἐστερηθήκαμε ὅλοι μας
ἀπὸ τὴν ἔπαρσιν τῶν ἀγαρηνῶν καὶ ἀθέων ἀπίστων, ἤγουν τὸν πανο-
σιώτατον καὶ λογιώτατον Οἰκονόμον κὺρ Φιλόθεον τὸν Καλιάκην καὶ
τὸν πανοσιώτατον ἅγιον ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν κ. Νικηφόρον
Δραγατῆγον καὶ τὸν καλόγερον κὺρ Σεραφεῖμ Δεπόλα, πατέρες τοῦ ἄ-
νωθεν καθολικοῦ μοναστηρίου τοῦ Σινᾶ ὄρους...».

Τὴν προσήλωσιν ταύτην ἠκύρωσεν ὁ τότε βενετὸς Διοικητῆς Ζα-
κύνθου, δι' ἀποφάσεώς του ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1671, ἀλλὰ καὶ πάλιν
ὁ Σαβόγιας ἀφιέρωσε εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ὄρους Σινᾶ ὑπό τινος ὄ-
ρους, ὡς ἡ κατωτέρω ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1675 συμβολαιογραφικὴ πρά-
ξις. Σχέδιον τῆς ἐν Ζακύνθῳ Μονῆς καὶ τοῦ ναοῦ, γραφὲν παρὰ τοῦ

ἄνωτέρῳ ἱερομονάχῳ Φιλοθέῳ Καλιάκῃ, παρεδόθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σαβόγια πρὸς φύλαξιν εἰς τὰ Πρακτικὰ τοῦ συμβ)γράφου Β. Μπον-σινιόρ καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου διετηρήθη εἰς τὰς σημειώσεις μου, συγκατεστράφη δὲ μετ' ἄλλων, κατὰ τοὺς ἔτει 1953 σεισμοὺς καὶ τὴν πυρκαϊὰν Ζακύνθου :

Συμβόλαιον ἀφιερώσεως τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ναοῦ καὶ μονῆς τῆς Ἁ-

Εἰκ. 1. — Σχέδιον ναοῦ καὶ μονῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Σαβόγια ἐν Ζακύνθῳ μετοχίου τῆς Μονῆς τοῦ Ὄρους Σινᾶ, 1661.

γίας Αἰκατερίνης τοῦ Σαβόγια εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ὄρους Σινᾶ, τῷ 1675, συνταχθὲν παρὰ τοῦ τότε συμβολαιογράφου Ζακύνθου Β. Μπον-σινιόρ.

Ἐν Δριστοῦ ὀνόματι ἀμὴν, ἔτη ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως 1675 μηνὸς Γεναρίου 23 εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς πόλεως Ζακύνθου τὴν σήμερον ἐνεφανίσθη εἰς τὸ καιζέλο¹ ἔμοῦ νοταρίου καὶ τῶν ὑποκάτωθεν τιμίων καὶ παρακαλεσιῶν μαρτύρων ὁ παρὼν καὶ ἔτι εὐχαριστημένος s. Γρηγόριος σαβόγιας τοῦ π. s. Θεοδοῶν, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ ἠβρίσκει νὰ ἔχη μίαν ἐκκλησίαν ὅπου ὁ αὐτὸς νὰν τὴν ἔχτισε μὲ ἔσπέζα² ἔδική του ἐπονομαζομένη οἱ Τρεῖς Ἱεράρχηδες, Νέα Ἱερουσαλήμ τοῦ s. σαβόγια, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι καὶ ἰβρίσκει μὲ ἔσοθεν καὶ ἔξοθεν ὡς κάτωθεν ἤγουν ἰσπέρι³ ὁ αὐτὸς ναὸς εἶναι τοῦ μᾶκρου ὁρίες δέκα,

1) Γραφεῖον. 2) ἔσπέζα καὶ σπέζα=ἔξοδα. 3) κατὰ πραγματογνωμοσύνης.
ΚΡΗΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 6.

τοῦ πλάτου ὀρίες τέσσερες καὶ τὸ ὕψος ὀρίες τρεῖς, μὲ πόρτες τρεῖς καὶ ἕξη παραθύρια, μὲ δύο λότζες⁴ κολλιιστές, ἢ μία πὲρ ὄστρια⁵ σφαλισμένη μὲ λιθίες πέτρινες, ξέσκεπη μόνον μὲ τὸ βροντάλε⁶ της, καὶ ἡ ἕτερη πὲρ τραμονιάνα⁷, μὲ ἕξη κολόνες ἔχει ἢ φάμπρικα τῶν αὐτῶν χτισμένη μὲ ἀγκωνάρια καὶ ἀσβεστόχτιστη, σκεπασμένη ἢ ἐκκλησία μὲ ἐπιὰ πατερά⁸, καὶ δεμένα μὲ σιδερένιες ἄρπεζες⁹, μὲ τράβες¹⁰, ταύλες πλανιάδες¹¹ καὶ ντριτουράδες¹², τόσο εἰς τὴν ἐκκλησία, ὡσὰν καὶ εἰς τὲς λότζες της, μὰ ἢ ἐκκλησία ὅλη σκεπασμένη μὲ τὲς καδινέλες της καὶ ὅλα τὰ αὐτὰ σκεπασμένα μὲ τὰ κεραμύδια τους, εἰς τὴν αὐτὴν τὸ ἅγιον βῆμα τρία σκαλούνια ἀπὸ πέτρα ἄσπρη τοῦ ἀγίου Σώστου¹³, λαβοράδα¹⁴ μὲ τὴ μπίζα λινάτους¹⁵ εἰς τὰ πέντε στίμενα¹⁶ τοῦ διαστηλάτωνε, ὅλα ἀπὸ κυπαρίσσι λαβοράδα μὲ ἰντάγιο¹⁷ ψηλὸ καὶ ὄμορφο, ἤγουν οἱ ὀχτὼ κολόνες τὰ δύο τράβα, ἤγουν κόρδες, τρεῖς θύρες μὲ τὲς πόρτες τῶνε καὶ ἀπὸ πανουθιὸ σιὲς αὐτὲς ἀπὸ ἀγγέλους μὲ τὰ ἀρκέτα¹⁸ τους, οἱ δυὸ μονόφυλλες μὲ ἀγγέλους καὶ ἡ μεσινὴ μὲ δύο φύλλα, τὰ κάτου, καὶ τὸ ἕτερο ἀπάνου μὲ τὸ Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. καὶ διὰ τὲς ἐσοτιάδες κολονέτες δεκατέσσερες καὶ αὐτὲς μὲ τὰ ἀρκέτα τους. Ἐτερες εἰκόνας τῶν διαστήλων, τοῦ ἀφεντὸς τοῦ Χριστοῦ, τῆς Κυρίας τῆς Μητρὸς του, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ τῶν ἄνωθεν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅλες καὶ αὐτὲς ἀπὸ κυπαρίσσι, χρυσωμένες καὶ ἀγιογραφισμένες πιτηδειότητα.—ἀπανουθιὸ τῶν διαστήλων ὁ μέγας Σταυρὸς μὲ τοὺς ντολφίνους¹⁹ καὶ μὲ τὰ κονισματόπουλα, ὅλα καὶ αὐτὰ ἀπὸ κυπαρίσσι μὲ ἰντάγιο ψηλὸ καὶ ὄμορφο: ἢ αὐτὴ ἐκκλησία μὲ τὸ γυναιτικὸ καὶ καγκελέτωνε²⁰ καὶ ἀπανουθιὸ τῶν αὐτῶν ὁ μικρὸς Σταυρὸς μὲ τὰ λάτζα του καὶ αὐτὸς ἀπὸ κυπαρίσσι μὲ ἰντάγιο ψηλὸ καὶ ὄμορφο: μέσα στὸ ἅγιο βῆμα ἢ ἁγία Τράπεζα πελεκημένη καὶ ὄμορφα γενωμένη ἀπὸ ἄσπρη πέτρα τοῦ Ἁγίου Σώστη στημένη εἰς τὴν κολόνα της καὶ ἀπανουθιὸ μὲ τὸ ἄροτόρι της: ἕνα ἀρομάρι μέγαλο τάβλινο καινούριο μὲ τὰ σκεύη: δυὸ λαμπάδες τοῦ σοδιμάτου²¹, ἕνα θυμιατὸ καὶ ἕνα καντηλιέρι προύντζινα καὶ τρία καντηλιέρια ξύλινα καὶ δυὸ δίσκους τοῦ ἀντίδερου, ὁ ἕνας ξύλινος ἀγιογραφισμένος καὶ ὁ ἕτερος μέγας μαγιόλικος²²: ἕνα φελόνι μὲ τὸ σιχάρι πανήτικο: δυὸ σοτανέλες²³ ἐδόθησαν ἀπὸ δύο ἀρχόντισες, ἢ μία ραζέτο²⁴ καὶ ἡ ἄλλη ὀρμιζέ²⁵ γαζάντε²⁶, τὲς ὁποῖες διὰ νὰ γένουν ἱερὰ τὲς ἔδωσαν τοῦ ἐφημερίου καὶ ἱερέως

4) Στοάς. 5) πρὸς νότον. 6) γείσον. 7) πρὸς βορρᾶν. 8) ταβάνια. 9) σιδεροῖ συνδετήρες. 10) δοκοὺς. 11) λιασμένες διὰ πλάνης. 12) εὐθείας. 13) σκόπελος ἢ νησίς πρὸς νότον τῆς Ζακύνθου, ὀπόθεν ἐξάγονται οἰκοδομήσιμοι λίθοι. 14) εἰργασμένα. 15) 16) λέξεις δυσνόητοι. 17) γλυφὴν. 18) τόξα. 19) δελφίνους. 20) κιγκλίστων, διφράκτων. 21) λέξ. δυσνόητος. 22) λ. δυσνόητος. 23) ἐσοφόρια. 24) ἐκ ράζου ὑφάσματος. 25), 26) κυματοῦφοῦς γάζης.

τοῦ Μαυρίκη: ἓνας καλανάρχος φουντιωτός, μία παρακλητική, ἓνα τετράποδο²⁷ ἀπὸ κουπὶ Ἰνταγιάδο: δύο μανουάλια²⁸ χρυσομένα μὲ τὲς λάτζες²⁹ τους καὶ ἄλλα δύο καινούρια ἀχρῦσωτα, ἕξη σκαμνιά³⁰ ἀπὸ πέτρα ἄσπρη τοῦ Ἁγίου Σώστη λαβοράδα³¹ καὶ δύο ἀπὸ τοῦ Γέρικα διὰ νὰ βάνουν εἰς αὐτὰ στάγκινο φανάρι καὶ μανάλια τους. Ἐνα κόνισμα, ἡ Ἄμπελος καὶ ἕτερο κόνισμα ὅπου βάνουν εἰς τὸ τετράποδο καὶ εἶναι ζωγραφισμένα ἡ Ἁγία Ἀνάστασις, ὁ Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, τὸ τρίμορφο, οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ ἓνας σιγκλαράκις³² προύνιζινος μικρὸς διὰ τὸν ἁγιασμόν. Τὸ λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνωθεν ναὸς ἠβρισκότουνα προσηλωμένος καὶ ἀφιερωμένος εἰς τὸν ἄνωθεν σο. Σαβόγια εἰς μετόχιον τῆς βασιλικῆς Μονῆς τῆς ἀκαταφλέκτου³³ βάτου, τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σινέων καὶ Ἅγιον Ὄρος τὸ Θεοβάδιστον μὲ Ἰνσιτρομέντιο³⁴ νοταρικὸ εἰς τὰ ἄτη³⁵ μου 1669 νοεμβρίου 22 καὶ ἀπὸ φθόνον τῶν ἐχθρῶν καὶ λοῖσμόν³⁶ καὶ αἰτίαν τοῦ αὐτοῦ σ. σαβόγια, ἔγινε Ἰνουλαιζιὸν³⁷ ταυτοῦ Ἰνσιτρομέντιου μὲ ἀπόφασιν τοῦ ἐκλαμπροτάτου ρεγκιμέντιου³⁸ εἰς τὰς 25 Σεπτεμβρίου 1671 καὶ ἔμεινε πάλιν μὲ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν νοικοκύρις καὶ ἐξουσιαστής, ὡσπερ τὸ πρότερο ὁμοῦ πάλιν ὁ αὐτὸς σ. Γρηγόριος Σαβόγιας διὰ τὴν μεγάλην ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν ὅπου εἶχε καὶ ἔχει εἰς τὸ ἄνωθεν ἅγιο μοναστήριον κινηθεὶς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ διὰ τὸ μνημόσυνο του τὸ αἰώνιο αὐτουνοῦ, συμβίας του, γονέων τους καὶ τέκνων τους, δίδει, προσηλώνει καὶ ἀφιερώνει ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς ἀπέραντους αἰῶνας τὸ ἄνωθέν του μοναστήριον διὰ νὰ εἶναι καὶ διαμένη εἰς μετόχιον παντοτεινὸ καὶ αἰώνιον καθολικὸ τῆς ἄνωθεν ἁγίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς ἀκαταφλέκτου βάτου τῆς Ἁγίας Κατερίνης τοῦ Σινᾶ καὶ Ἅγιον Ὄρος τὸ Θεοβάδιστο νὰ εἶναι καὶ νὰ ἠβρίσκειται ἀνεπίσπαστον εἰς τὸ αἰώνιον μὲ ὅλα τὰ κάτωθεν ὅπου θέλομε ἐξεκαθαρίσει διὰ νὰ ἐξουσιάζεται εἰς περισσότερην αὔξισιν καὶ ἀνακαίνισιν ἀπὸ τὸν πανοσιώτατον καὶ ἅγιον ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν πατέρα κ. Κλήμεντα Κανάκη τῷ ἐκ Κρήτης ἡγούμενον τοῦ νῦν μοναστηρίου καὶ τῆς Ὑπεραγάθου³⁹, τόσο ὁ

27) τετρασκέλιον. 28) κηροπήγια. 29) ἰστούς. 30) ἐδράσματα. 31) εἰργασμένοι. 32) καδίσκος. 33) ἀκαταφλέκτου. 34) ἔγγραφον, πρᾶξιν συμβολαιογραφικὴν. 35) πράξεις. 36) σκέψιν, συλλογισμόν. 37) ἀκύρωσις. 38) διοικήσεως. 39) ναὸς τῆς Θεοῦ Ὑπεραγάθου, κοινῶς Περάγκαθου, πρὸς Δ τοῦ βουνοῦ Ἀθήρα τῆς Ζακύνθου κεῖται ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Παρθενίου Κωστῆ καὶ μετατραπείς ὑπ' αὐτοῦ τὴν 5 Μαΐου 1628 εἰς κοινόβιον γυναικεῖον, ὅπου ὁ ἡγούμενος Ἀβούρης εἰσήγαγε τὰς τρεῖς θυγατέρας του καὶ βραδύτερον ὁ ἱερ. Ε. Γιατρᾶς μετέτρεψεν εἰς μετόχιον ὅλον ἐκεῖνον τὸν χώρον καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ὁ ἄνω ναὸς τιμῶμενος ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγ. Αἰ-

αὐτὸς ἄνωθεν ἡγούμενος, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὁποῦ θέλουν ἔλθει οἱ μεταγενέστεροι, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο τοῦ ἄνωθεν μοναστηρίου καὶ ἀρχιεπισκόπου Ὁρους Σινᾶ, καθὼς εἰς ἐξουσίαν φαίνονται ὁποῦ τοῦ ἐδώσανε, ἡ μία γραμμένη εἰς τὰς 5 Ἰουλίου 1674 καὶ βεβαιωμένη ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἀρχιεπίσκοπον κὺρ Ἰωαννίκιον Λάσκαρη καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν ἱερὰν καὶ ἁγίαν του Σύναξιν, ὁμοίως καὶ ἡ ἕτερη εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ὑψηλοτάτου ἀφεντὸς ντονάτου μπονδῖνο Κανιζιλιέρης τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ ὑψηλοτάτου ἀφεντὸς Ἀλοῖζου Κορνάρου Κόνσολου..... γεναμένη εἰς τὰς 7 Ἰουλίου μιλέζιμο⁴⁰ καὶ βεβαιωμένη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀρχιερέα, ὁμοίως καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν ἱερὰν καὶ ἁγίαν του Σύναξιν: Οἱ ὁποῖοι κὺρ Κλήμεντος καὶ ἡγούμενος προξέντες⁴¹ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν παροῦσαν προσήλωσιν καὶ ἀφιέρωσιν, εὐχαριστεῖται κατὰ τὰς ἄνωθεν του ἐξουσίες ὁποῦ ἔχει εἰσὲ ὅλα τὰ ἄνωθεν κατωγεγραμμένα καὶ τήνε ἀτζετάρει⁴² μὲ ὄμπλεγο⁴³ τόσο τοῦ αὐτοῦ, ὡσὰν καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας ἀποστελμένους καὶ ἐρχομένους, ἀπὸ τοὺς κυβερνητάδες τοῦ ἄνωθεν μοναστηρίου τους, ὅτι νὰ μαντενέρουν⁴⁴, συντηροῦν κάνουν⁴⁵ καὶ φυλάττουν ὅλα τὰ πάντα, κονιτιζιόνες⁴⁶ καὶ ὄμπλιγαιζιόνες⁴⁷ ὁποῦ ἕνα πρὸς ἕνα θέλομεν ὡς κάτωθεν ξεκαθαρίσει διὰ νὰ ἔχουν ὅλα τὰ πάντα τὴν πωντουάλε⁴⁸ ἐζεκουτζιόν⁴⁹ τους εἰς τὸ αἰωνίως.—καὶ εἰς πρῶτον ὁ αὐτὸς s. Γρηγόριος Σαβόγιας τῶρι διὰ παραμικρῆς βοήθειας τοῦ μετοχίου, δίδει, προσηλώνει καὶ ἀφιερώνει τὸν κῆπον τὸν ποτιστικόν, ὁποῦ εἶναι ὀξωπίσω τοῦ ἁγίου βήματος πρὸς τὸν αὐτὸν ναόν, τὸν ὁποῖον τὸν ἔχει ἀγορασμένον ἀπὸ τὸν s. νικολέιο ρονκάλε, καὶ τὰ τρία σπίτια νὰ δράμουν ἀπὸ πάνου ἕως κάτω νιτρέτα⁵⁰ λίνεα⁵¹ τοῦ τοίχου τοῦ ἐξόποριου, λόνιζας ἐκκλησίας καὶ τῶν αὐτῶν σπιτιῶνε, ὁποῦ εἶναι ἕως κάτω ὀριές εἴκοσι τέσσερες, διὰ νὰ γένη εἰς τὸ αὐτὸ ὁ ἕνας τοῖχος τῆς μάντρας βέρσο πονέντε⁵² καὶ τὰ αὐτὰ ὀσπίτια, ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ἀμπιτάδα⁵³, τὸ πρῶτο βέρσο τῆς τραμοντάνας, λόνιζας ξέσκεπης καὶ τοῦ καμπαναρίου τοῦ ἐφημερίου καὶ ἱερέως μαυρίκη, τὸ δεύτερον τοῦ ἄνωθεν s. σαβόγια καὶ τὸ τρίτο

κατερίνης προσεπωνυμεῖται καὶ τῆς Παναγίας διὰ τὴν ἐν αὐτῷ εἰκόνα τῆς Θεοῦ. Ἐν τῷ προνάφ ἀναγινώσκειται ἡ ἐπιγραφή: «Ἐρεσία ἀνηγέρθη τῷ ζηλευτῇ ἱερομονάχῳ Γερμανῷ Θεοδοσίῳ τοῦ Ζακυνθίου τῷ ἔκτω ἔτει τοῦ ἐν Σινᾶ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κὺρ Κωνσταντίνου, θαῦμα τοῖς παραπορευομένοις. Οὐδεὶς μισθὸς αὐτῷ ἐν τῇ γῆ. Μάϊος ,αωί'. 1810». Εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν Ἀναστάσιος ἱερομ. ὁ Γόρδιος ἀφιέρωσε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: «Σίναιον αὐχεῖ τὴν χάριν σου λειψάνου, Ζάκυνθος αὐχεῖ τὴν χάριν σῶν θαυμάτων». 40) ἴδιου ἔτους. 41) παρών. 42) δέχεται. 43) ὑποχρέωσιν. 44) διατηροῦν. 45) ἐνεργοῦν. 46) ὄρους. 47) ὑποχρεώσεις. 48) ἀκριβῆ. 49) ἐκτέλεσιν. 50) κατ' εὐθείαν. 51) γραμμὴν. 52) πρὸς δυσμᾶς. 53) κατακρημένα.

τοῦ σέμπρου του : διὰ τὰ ὁποῖα δύο ὁσπίτια τοῦ σαβόγια καὶ τοῦ σέμπρου του νὰ ἔχει ὄμπλιγο ἐσπρέσο⁵⁴ ὁ ἄνωθεν Οἰκονόμος νὰ τὰ χιτίζη καὶ φαμπρικάρη⁵⁵ μὲ σπέζα ἐδική του εἰς τὴν ἴδια φόρμα καὶ κουαλιτὰ⁵⁶ τῶν αὐτῶν, ὅξω ἀπὸ τὴν μάντρα τοῦ αὐτοῦ μειτοχίου εἰσὲ ὅποιον τόπον ἐδικόν του τοῦ αὐτοῦ s. σαβόγια ἤθελε θελήσει διὰ νὰ τὰ φιακούρη⁵⁷ καὶ μένουν ἔπειτα ἐλεύθερα εἰς τὸ αὐτὸ μειτόχι, ἔχοντας ὄμπλιγο ὁ αὐτὸς Οἰκονόμος περιπλέον μὲ τὴν ἀβακουατζιὸν⁵⁸ τῶν αὐτῶν σπιτιῶνε πάραυτας νὰ σφαλίζη τὶς πόρτες καὶ παραθύρια τῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίγηται τῆς μέσης μερίας τῆς μάνδρας βέροσο τοῦ λεβάντε⁵⁹ διὰ νὰ ρεσιάρη ἐλεύθερο τὸ ξόπορτο καὶ ἡ μπασιά⁶⁰ τοῦ αὐτοῦ s. σαβόγια. Ἐκτόμῃ περιπλέον πεθαίνωντας τοῦ αὐτοῦ σ. σαβόγια καὶ τῆς κυράτζας ἀναστασοῦλας τῆς συμβίας του, ἀφήνει εἰς τὸν ἄνωθεν⁶¹ μόνον δίδει, προσηλώνει καὶ ἀφιερώνει διὰ ἰντροάδα⁶² τοῦ αὐτοῦ μειτοχίου ὅλα τὰ κάτωθεν, ἤγουν τὸν πέρα κῆπον τὸν ποτιστικόν, ὅπου εἶναι εἰς τεριτόριο⁶³ τοῦ αὐτοῦ μειτοχίου, ἐκείνονε ὅπου ἔχει εἰσὲ ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μρ. Γουλιέλμο Καμινάρη καὶ ἐκείνονε ὅπου ἔχει εἰσὲ λιβέλο⁶⁴ ἀπὸ τὴν Κυρίαν τὴν Φανερωμένη καὶ πλερώνει τὰ ρεάλια κάρτα ἔντεκα καὶ μ. πέντε τὸν κάθε χρόνον, καὶ οἱ δύο ἓνα κόροσο⁶⁵ ἠύρισκονται ἐν τῷ μέσον Πετρουλῆ, Μάτεση καὶ τοῦ αὐτοῦ σ. Σαβόγια καὶ ἔχοντας ὄμπλιγο οἱ πατέρες τοῦ αὐτοῦ μειτοχίου ἀπόντις⁶⁶ πάροννε ποσέσο⁶⁷, νὰ πλερώνουν τὸ αὐτὸ λιβέλο. Ἐκτόμῃ καὶ τὰ δύο ὑποστατικά καὶ ἐληές ὅπου ἠβρίσκονται νὰ ἔχη εἰς τὸ σύνορο χωρίου Λιθακιᾶς καὶ τὰ δύο εἰσὲ τόπον καλούμενον στοῦ Δηρίτη, τὸ ἓνα ρομπόλα καὶ κοζανέτη μὲ δέντρι, πηγάδι καὶ μὲ τὸ ληνό του ἀξηναρίων δώδεκα, καὶ τὸ ἄλλο μαῦρο ἀξηναρίων δέκα καὶ ἡ ἐληές μεγάλες νιόπιες ποδάρια⁶⁸ δεκοχτῶ Νο 18 εἰς τόπον λεγόμενον Τζιβούλη σκεκολοζωμένο⁶⁹ τῆς Παλιᾶ, τὰ ὁποῖα τὰ ἔχει ἀγορασμένα ἀπὸ τοὺς Καπαραίους Νικολὸ καὶ ὑγιόν του, τὸν Κανᾶ. Καὶ ἐκτόμῃ καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε τοὺς φανισιτῆ νὰ ἀφήσουν, ἔχοντας περὸ⁷⁰ ἀπὸ τοὺς πατέρες τὴν εὐχαρίστησίν του πάντα, γράφοντας καὶ τῆς ὄμπλιγατζιόνες καὶ κοντιτζιόνες τῶν πατέρων εἰς τὴν παροῦσαν, ὡς εἶπα ἄνωθεν, διὰ νὰ πολιτεύονται πάντοτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας : καὶ εἰς πρῶτον ὁ ἄνωθεν Καθηγούμενος Κλήμης, ὡσὰν ἐκεῖνος ὅπου εἶναι ἐξουσιαστής τόσο εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Περάγκαθου, ὡσὰν καὶ εἰς τὸ ἄνωθεν ὅπου ἀκουϊστάρανε⁷¹, νὰ ἔχη ὄμπλιγο τόσο ὁ παρών, ὡσὰν καὶ οἱ ἐρχόμενοι νὰ βάνουν ἱερομονάχους, ἐφημέριον καὶ

54) Ρητήν. 55) οἰκοδομῆ. 56) ὁμοιότητα, ποιότητα. 57) ἀσφάλιση. 58) ἐκκένωσιν. 59) πρὸς ἀνατολάς. 60) εἴσοδος. 61) τρόπον. 62) εἰσπραξιν, ἔσοδον. 63) περιοχὴν. 64) ἐδαφονομήν. 65) σῶμα. 66) ἀφοῦ. 67) κατοχὴν. 68) ρίζες, δένδρα. 69) ἐκτριζωμένον. 70) ὅμως. 71) ἀπέκτησαν.

καλόγερον, τὸ νούμερο ὅπου ἤθελε θελήσει διὰ νὰ εἶναι ἀνοικτὸ τὸ αὐτὸ μοναστήρι καὶ νὰ ψάλλεται καὶ ἱεουργᾶται νύκτια καὶ ἡμέρα διὰ πάντοτε διὰ νὰ ἔχουν τὸ μνημόσυνό τους, ὡς λέγει ἄνωθεν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν μοναστηρίων. Καὶ εἰς τὸ αὐτὸ μετόχι ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας καμμία γυναῖκα ποιῆ καλόγορα ἀμπιάδα⁷² μήτε νὰ κατοικῆ εἰς κανέναν τόπον μέσα τοῦ αὐτοῦ νὰ μὴν ἠβροίσκται. — Δεύτερο, ρεσιάρωντας⁷³ βεβαιωμένη ἢ παροῦσα προσήλωσις καὶ ἀφιέρωσις ἀπὸ τὰ μέρη, νὰ ἔχη ὄμπλιγο ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος μὲ πρώτους καλοὺς ἱερεῖς νὰ καταιβάξῃ ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Περάγκαθου τὸ καθολικὸ κόνισμα τῆς Ἁγίας Κατερίνης καὶ βάνη το εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήρι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς ὅποιον τόπον ἤθελε θελήσει, ὅξω ἀπὸ τὸν τόπον τῶν αὐτῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀλλὰ οὐδὲ τὰ διαστηλῶνε νὰ μὴν ἐγγίζονται, ἀλλὰ οὐδὲ κανέναν μόνον νὰ μοβέρουνται⁷⁴, μόνον νὰ σιέκουνται πάντοτε ὡς καθὼς ἠβροίσκονται κράζοντας πάντοτε καὶ τὸ καθολικὸ καὶ ἐξουσιαστικὸ ὄνομα καὶ κατοικητήριον τῆς ἄνωθεν Ἁγίας μας Κατερίνης, ὡσπερ νὰ ἦτον καὶ εἰς κάστιρον Κορήτης. — Τρίτον, ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος νὰ ἔχη ὄμπλιγο ἐσπρέσο τὸ αὐτὸ μετόχι διὰ τῶρι⁷⁵ νὰ τὸ χιτίζῃ καὶ ἀνακαινίσῃ τριγύρου μόνον μὲ τὴν μάντρα του διὰ νὰ ρεσιάρῃ⁷⁶ ἢ ἐκκλησίᾳ μέσα εἰς τὴν αὐτὴν σφαιλισμένη, ὡσπερ εἰς τὴν πολιτείαν τῶν ἄλλων μοναστηρίων καὶ μετοχίων τους. Ἀκόμα μέσα εἰς τὴν αὐτὴν μάντρα ἢ μεγάλη καμπάνα τῆς Ἁγίας βάλῃ τῆ εἰς τὸν μόνον τῆς διὰ νὰ σημαίνῃ μὲ τὰ καμπανέλια τῆς καὶ δοξάζεται ἢ Ἁγία καὶ τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὅπου χρειάζονται καὶ αὐτὰ μὲ τὴν κομόδιτά⁷⁷ του ἄς γένουνται. — Τέταρτο. Νὰ ἔχη ὄμπλιγο ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος καὶ ἡ συνοδία του ὁμοίως καὶ ἐρχόμενοι νὰ γνωρίζουν τὸν ἄνωθεν σ. Γρηγόριο Σαβόγια κύριον κτήτορα καὶ ἀνακαινιστὴν τοῦ ἄνωθεν ναοῦ καὶ προᾶμα ὅπου τοῦ ἔδωσε, ὡς ἄνωθεν, διὰ καθολικὸν καὶ ἀληθινὸν ἐπίτροπον καὶ προκουρατόρον⁷⁸ τους εἰς κάθε προᾶμα ὅπου οἱ πατέρες διὰ ἰντερέσε τοῦ αὐτοῦ μετοχίου ἔχουνε νὰ κάμουνε, νὰ εἶναι καὶ ἠβροίσκται καὶ αὐτὸς εἰς τὸ συμβούλιο καὶ ἔτοῦτο διὰ πλεον διόρθωσι, τὸν ὅποιον διὰ τὸ γιούς⁷⁹ τῆς πατρωνίας του⁸⁰ νὰν τότε ρεκονοσέρανε⁸¹ καὶ δίδουν του πᾶσα τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου εἶναι εἰς τὰς 30 Γεναρίου, καὶ πᾶσα τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Κατερίνης, ὅπου εἶναι εἰς τὰς 25 Νοεμβρίου τὴν κάθε ἑορτὴν πάντοτες μία λαμπάδα ἀπὸ κερὶ ἄσπρο ἀφόριο πέζου λίτρας μιᾶς, τὲς ὁποῖες νὰ τὲς ἄπητῃ εἰς τὲς θείες λειτουργίες τους καὶ κρατῆ ἕως τὸ τέλος τους καὶ

72) Ἐγκατεστημένη. 73) μένουσα. 74) νὰ κινουῦνται. 75) τῶρα. 76) μένη. 77) εὐκολίαν. 78) σύμβουλον. 79) δικαίωμα. 80) ἐξουσίας, κυριότητος. 81) ἀναγνωρίζουν.

ἔπειτα νὰ τὲς σιρέφῃ εἰς τὲς εἰκόνες τοὺς καὶ περάσσοντας εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἢ ἐξουσίες τῆς ἐπιτροπικῆς καὶ τῆς προκουραίας του, παρευτὺς νὰ σκολάζουν⁸², μόνον εἰς τὴν κινητὴν ταφὴν ὅπου μέλλει νὰ θαφτῆ μέσα εἰς τὴν μέση τοῦ ἄνωθεν ναοῦ, ὅπου ἔχει νὰ βαλθῆ ἡ πλάκα τοὺς, νὰ ἔχουν ὄμπλιγο οἱ κατὰ καιρὸν βρισκόμενοι ἡγούμενος καὶ πατέρες νὰ βάνουν εἰς τὸ αὐτὸ του μνημα μία λαμπάδα ἀπὸ κερὶ ἄσπρο πέζου λίτρας μιᾶς κάθε τὸ Πάσκα, τῶν Χριστουγέννων καὶ νὰ καίεται εἰς τρεῖς ἡμέρες τῶν αὐτῶν, ἀκόμη ἢ αὐτὴ λαμπάδα νὰ βάνεται εἰς τὸ αὐτὸ μνημα τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων καὶ ἀφήνεται νὰ καίεται σιὰς τρεῖς ἡμέρες τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, τὰ δυὸ πέζο ἀπὸ κερὶ ἄσπρο λίτρας μιᾶς καινούρια νὰ τὴν βάνουν εἰς τὸ αὐτὸ μνημα τὴν ἁγίαν Λαμπρὴ καὶ εἰς τὲς τρεῖς ἡμέρες καὶ αὐτὴ, ὡς ἄνωθεν, καὶ ἔτσι τὸν κάθε σιὰς τρεῖς φορὲς τὸν χρόνον καὶ τρεῖς ἡμέρες τῆς κάθε μιᾶς νὰ εἶναι ὄμπλιγαζιόνες τοὺς νὰ κάνουνε πάντοτε σιὸ αἰώνιο ἴν περπέτου⁸³ νὰ ἔχουν ὄμπλιγο πάντοτε κατὰ καιρὸ ἡβρισκόμενοι ἡγούμενος, πατέρες καὶ ἐφημέριος τὸν ἑσπερινόν, ὄρθρον καὶ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν νὰ μνημονεύῃ κατὰ παρησίας Γρηγορίου, Ἀναστασίας, Ἀντωνίου, Μαρίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ ἐβγάνη μερίδες τῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποκάτωθεν, ἡγουν Γρηγορίου, Ἀναστασίας τῆς συμβίας του, κτητόρων καὶ δωρητήρων τοῦ ἄνωθεν ναοῦ, Ἀντωνίου, Μαρίας τῆς συμβίας του καὶ μαρούλας τῆς συμβίας, Καλομοίρας, Μαξίμου ἱερομονάχου, Θεοδώρου, Μαριέτας, Ἀνδρέου, μαριέτας, Γερασίμου μοναχοῦ, ἄντζολας, λεοντίας μοναχῆς, Φωτίου, Ἰωάννου Κωνσταντίνου καὶ πίντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ὅμοίως καὶ τὴν κάθε Κυριακὴν ἔπειτα τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τῆς ὀπισθάμβωνος εὐχῆς, εἰσέρχεται ἐνδεδυμένος τῆς ἱερατικῆς στολῆς μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, ψάλλῃ κατὰ παρησίας τὸ : Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ τελειωμένων καὶ ἐπίλοιπα ἅπανω εἰς τὴν κινητὴν ταφὴν καὶ μνημονεύῃ τὰ ἄνωθεν ὀνόματα, καὶ ἐτοῦτο τὸ ὄμπλιγο νὰ γίνεται πάντοτε εἰς τὸ αἰώνιο γράφοντας ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νὰ βάλῃ εἰς τὸ μεγάλο μοναστήρι ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ὀνόματα μόνον τῶν κτητόρων, ἡγουν Γρηγορίου Ἀναστασίας τῆς συμβίας του, γονέων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν. — Ἐκτον, ἀκόμη καὶ ἀνίσως καὶ εἰς κανένα καιρὸν ἢ θελε καταξιωθῆ τινὰς ἀπὸ τῆς θυγατέρος του, τῆς κυράτισσας μαριετούλας, συμβίας τοῦ σ. Ἀντωνίου ρούσμελη, ὃ⁸⁴ ἀπὸ τὸ ἄρμπορό⁸⁵ τῆς καὶ γίνῃ ἱερομόναχος ὃ καὶ μοναχός, νὰ μπαίνη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ αὐτὸ μετόχι καὶ συνοδία τῶν πατέρων καὶ εἰς τὴν ὑποταγὴν πάντοτε τοῦ κατὰ καιρὸν ἡύρισκομένου ἡγουμένου καὶ νὰ ζωοτροφᾶται καὶ αὐτὸς ἀπὸ

82) ἀργοῦν. 83) διαρκῶς. 84) ἢ. 85) γενεαλογικὸν δένδρον.

κάθε προᾶμα ὁποῦ γίνεται εἰς τοὺς πατέρες. — Ἑβδομο. Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνωθεν ἱερεὺς μαβρίκιος μὲ ἱστορομένοιο νοιταρικό γεναμένο εἰς τὰ ἄτη μου, 1672 δεκεμβρίου 7 καὶ εὐρίσκειται ἐν τῇ ζωῇ του ἐφημέριος εἰς τὸν ἄνωθεν ναὸν μὲ ὄλο ἐκεῖνο ὁποῦ τοῦ ἔδωσε, ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἱερέας μαβρίκιος εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν νὰ ἐπροσῆλωσε καὶ ἀφιέρωσε τὸ εἶ τι προᾶμα ἔχει καὶ τοῦ εὐρίσκειται, τόσο εἰς τὰ παρόντια, ὡσὰν καὶ εἰς τὰ ἐρχόμενα, ὁποῦ καταλεπιῶς τῶν αὐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἱστορομένοιο φαίνονται καὶ περιπλέον ὁ αὐτὸς ἱερέας νὰ ἔκαμε ἁγιουμένα⁸⁶ εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν μὲ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καθὼς καὶ τὰ αὐτὰ καταλεπιῶς φαίνονται, ὅξω ἀπὸ τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα τοῦ σ. σαβόγια, λοιπὸν ἐπιθυμώντας καὶ τὰ δύο μέρη, ἤγουν σ. σαβόγιας καὶ ἱερέας μαβρίκης τὴν στερέωσι τοῦ ἄνωθεν ναοῦ διὰ τὸ αἰώνιο, ἔδραμε καὶ τῶν διονῶνε ἡ γνώμη τους καὶ ἡ θέλησί τους εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ καθένα; ξουσιεύει καὶ ἔδωσαν τὸν ἄνωθεν ναὸν εἰς τὸ ἄνωθι μοναστήρι τοῦ Σινᾶ διὰ μετόχι τους μὲ τὰ ἄνωθεν, ὡς ἄνωθεν: περὸ ὁ αὐτὸς ἱερέας ὁ μαβρίκης νὰ ἔχη τὴν ἐξουσίαν διὰ ἐφημέριος εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν καὶ εἰς τὸ προᾶμα ὁποῦ ἔχει καὶ κρατεῖ εἰς τὴ ζωὴ του κατὰ τὸ ἱστορομένοιο τους, μήτε νὰ εἶναι ξετασμένος, μήτε καμμίαν γύρειν εἰς τὸ αὐτὸ ποῦ ἔρχεται καὶ τοῦ ἐμπαίνει εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερία του, τόσο εἰς τὸν ἄνωθεν Καθηγούμενον, ὡσὰν καὶ εἰς τὴν συνοδία του, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοὺς ἐρχομένους νὰ μὴν ἐξουσιάζεται, ὡς εἶπα ἄνωθεν, μόνον τὸν κῆπον ὁποῦ ἔχει ἐν τῇ ζωῇ του λισενιζιάρει⁸⁷ τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ Καθηγούμενου ὄλον τὸν γύρον τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ νὰ φραμπουκάρη, ἀνακαινίση, κάνη τὴν μάντρα καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειασιῆ, κατὰ τὸ ὄμπλιγό του, ὡς ἄνωτέρω λέγομεν. Ἀκόμη καὶ ὁ κύριος Γεράσιμος ἱερομόναχος Κορτεζᾶς, ἀναθρεπιὸς καὶ μαθητῆς του, θέλει νὰ εἶναι καὶ ἡγούρισκεται πάντοτε εἰς τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ὑποταγὴν καὶ συντροφίαν του διὰ νὰ ἐφημερεύη εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν καὶ κυβερνιέται καὶ ζωοτρέφεται, ὡσὰν καλὸ παιδί καὶ κύριος καὶ πηγαίνοντας ὁ αὐτὸς ἱερέας κύριος μαβρίκης εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ὁ αὐτὸς ἱερομόναχος κύριος Γεράσιμος Κορτεζᾶς νὰ μὴν ἐξουσιάζη πλέον τίποτε ἀπὸ τὰ ὅσα τοῦ ἐρχότανε μὲ τὸ ἄνωθεν ἱστορομένοιο ρεσιάρωντας ἀνουλάδο⁸⁸ τὸ αὐτό, μόνον μὲ τὴν εὐχὴν του νὰ παγαίνη εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἄνωθεν ἁγίου Καθηγούμενου ἀπὸ τὸν αὐτόν. Ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἔβαλε τὴν μετάνοιάν του εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήρι τῶν Σιναϊτῶν καὶ ὄλον του τὸ προᾶμα τοῦ ἄνωθεν ἱερέως μαβρίκης νὰ νοιάρεται⁸⁹ διὰ νὰ εἶναι καὶ ἡγούρισκεται εἰς τὸν ἄνωθεν ναὸν ἀνέσπαστο εἰς τὸ αἰώνιο, καθὼς ἡ

86) Προσθήκας, βελτιώσεις. 87) δίδει ἄδειαν, ἐξουσίαν. 88) ἡκυρωμένον. 89) σημειώνεται.

προσῆλωσις καὶ ἀφιέρωσις εἰς τὸ αὐτὸ ἱστορομέντο φαίνεται καὶ διὰ τὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὰ ἄνωθεν μεγαλοραμένα⁹⁰ ὅπου ἔκαμε, νὰ ἔχουνε ὄμπλιγο οἱ κατὰ καιρὸν εὐρισκόμενοι ἡγούμενος καὶ πατέρες νὰ κάνουν τὲς σπέζες τῆς θανῆς του, ἀκολουθίας του καὶ τὰ μνημόσυνά του καὶ τὰ ἐπίλοιπα καὶ ἔπειτα τὸν μνημονεύουνε κατὰ παρησίας καὶ μερίδες τοῦ ἐβγάνουν εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του, ὅπου θέλει δόσει εἰς νότα⁹¹, τὸ τρισάγιόν του τὴν κάθε Κυριακὴν καὶ εἰς τὴν θεία λειτουργία, στὴν κινητὴ ταφὴ νὰ γίνεται, ὥσπερ καὶ τοῦ ἄνωθεν σ. σαβόγια εἰσὲ ὅλα του νὰ κάνουνε, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς νὰ ἔδωσε καὶ νὰ ἀνακαίνισε, ρεσιτάρωντας ὄμπλιγάδοι πάντοτε οἰκονόμος καὶ πατέρες εἰς τὸ κόνισμα τῆς Κυρίας τῆς Φανερωμένης, ὅπου εἶναι βαλμένο εἰς τὰ διάστηλα τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ποτὲ νὰ μὴν τὴν μοβέρουνε⁹² ἀπὸ τὸν τόπον τῆς, μόνον νὰ εἶναι καὶ ἠύρῃσκειται ἀνέσπαστο καὶ περιπλέον τὸ καντήλι τῆς πάντοτε νὰ καίεται ἀκοίμητο καὶ εἰοῦτο διὰ τὸ πρᾶγμα ὅπου ἔδωσε ὁ ἄνωθεν καὶ ἐποίησε. τελειόνονται ὅλα τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ αὐτὸς σ. Γρηγόριος Σαβόγιας θέλει καὶ τὰ ἀπρομπάρει⁹³, κονφεομάρει⁹⁴ καὶ ραιφικάρει⁹⁵ νὰ ἔχουνε τὸ στέρεον, βέβμιον καὶ ἀραγὲς εἰς τὸ αἰώνιο, μὲ ξεκαθαρωσύνην, ὅτι ὅλα τὰ πάντα περὸ νὰ γίνονται καὶ διαφυλάττουνται, ὡς ἄνωτέρω λέγομεν. Καὶ ἔτσι ὅλα τὰ μέρη προζέντες⁹⁶ καὶ κοντέντοι⁹⁷ εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν παρακαλεσιῶν μαρτύρων καὶ βεβαιώνουν.

παπᾶ Ἰωάννης Κόιτης βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν, ὡς μάρτυρας,
νικόλαος Κογχύλιος ὁ κρῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

κλήμης Κανάκης, ἡγούμενος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ περακάνθου καὶ τοῦ ἐν χρ. μοναστηρίου στέργω καὶ βεβαιῶ.

. . . . ἱερομόναχος ὁ γιατροῦς βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν

Γρηγόριος Σαβόγιας βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν, περὸ μὲ ὅλες τὲς ἄνωθεν ὄμπλιγατζιόνες καὶ κονιτσιόνες.

Ἱερομόναχος ὁ κουριτζᾶς βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν
μανόλης καπνίδης προκουρατόρος.

ρινιέρης σέρρας προκουρατόρος.

Κατὰ τοὺς τελευταίως (12 αὐγούστου 1953) ἐπισυμβάντας σεισμοὺς καὶ τὴν ὄλοσχερῆ καταστροφὴν τῆς πόλεως Ζακύνθου, ὅ τε Ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μετὰ καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ σύνεγγυς θολωτοῦ κωδωνοστασίου τελείως ἠρειπώθησαν, διασωθεισῶν μόνον τῶν εἰκό-

90) Βελτιώσεις, ἀνακαινίσεις. 91) σημείωσιν. 92) μετακινούν. 93) ἐπιδοκιμάζει. 94) ἐπιβεβαιοῖ. 95) ἐπικυροῖ. 96) παρόντα. 97) εὐχαριστημένα.

νων καὶ τῶν ἐνεπιγράφων πλακῶν. Παρέμεινεν ἐπίσης ἐν καλῇ κατά-
στάσει τὸ οἶκημα — ἄλλοτε μονή — χρησιμοποιούμενον προσωρινῶς
ὡς ναός, ἔνθα ἱεουργεῖ ὁ κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐκ Κύπρου ἡγούμε-
νος, ἐκ τοῦ Ὄρους Σινᾶ σταλεῖς Διονύσιος Ἐρωτοκρίτου, τέως διά-
κονος χειροτονηθεὶς εἰς ἱερέα παρὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου
Χρυσοστόμου.

Κατὰ τοὺς ἄνω σεισμοίς, κατέπεσαν ἐπίσης ὁ ναὸς καὶ ἡ μονὴ τῆς
Θεοῦ Ὑπεραγάθου, ἀλλὰ κατόπιν ἀνιδρύθησαν.

Παλαιὸ Φάληρον

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ
τέως Ἀρχιεπιφύλαξ Ζακύνθου